

SLOVENSKI NAROD

UREDNIŠTVO IN UPRAVA: LJUBLJANA, PUCCINIEVA ULICA 5 — TELEFON: 31-22, 31-23, 31-24, 31-25 in 31-26 — Izvaja vsak dan opoldne — Mesečna naročnina 6.— lir, za inozemstvo 15.20 Lir

IZKLJUCNO ZASTOPSTVO za oglase iz Kraljevine Italije in tvozernstva ima
UNIONE PUBBLICITA ITALIANA S. A., MILANO

Računi pri poštno čekovnem zavodu:
Ljubljana štev. 10-351

CONCESSIONARIA ESCLUSIVA per la pubblicità di provenienza italiana ed
estera: UNIONE PUBBLICITA ITALIANA S. A., MILANO.

Odbiti sovražni tanki

Zivahne artilerijske in izvidniške akcije v Cirenaiki —
V konvoju zadet angleški parnik

Glavni stan Italijanskih Oboroženih Sil je objavil 28. aprila naslednje 696. vojno poročilo:

V Cirenaiki je živahno streljanje našega topništva odbilo sunke sovražnih oklopnih vozil. Razvijalo se je tudi zelo živahno izvidniško delovanje letalstva.

Angleški lovci so izgubili v bojih eno letalo tipa Curtiss.

Letaške skupine so močno bombardirale otok Malta, kjer so zadele vojne in letalsko-pristanške naprave. Sestreljeno je bilo eno letalo tipa Spitfire.

V vzhodnem Sredozemlju so naša torpedna letala zadele parnik srednje tonaze v konvoju, ki so ga spremiljata letala in zasčitne ladje.

Rim, 28. apr. s. V 693. službenem vojnem poročilu so bili obelženi angleški napadi na konvoje sil osi po Sredozemskem morju. Poročilo naglaša da pri teh napadih italijanskim ladjam ni bila prizadeta prav nobena škoda. Spretnost italijanskih mornarjev in učinkovit obrambni ogenj protiletalskega topništva z ladji, ki so spremile konvoje, sta sovražniku klub neskončno ponovnim poskusom onemogočila sleherni uspeh in so konvoji prispevali v luke kamor so bili namenjeni. Službeno poročilo je bilo v tem pogledu tembolj potrebno, ker so se pojavile fantastične vesti sovražne propa-

gande o potapljanju italijanskih vojnih ladij in o velikih izgubah, ki naj bi bile prizadane italijanskim oboroženim silam. Angleški in ameriški radio sta mislila, da se lahko opreda pri tem na podatke o izgubah, ki so bili pred kratkim objavljeni, toda prav pri tem sta se ustela. Komunikate, ki je bil objavljen 9. aprila o teh izgubah, pravi natanko, da se izgube ne nanašajo samo na mesec marec, marče tudi na prejšnje mesece, kolikor so se podatki o njih zbrali do konca maja. Pri tem je slo za te, ki so bile ujeti v preteklem decembetu po junaški obrambi Hal Faje in Soluma. Če italijanska vlada objavlja te podatke z nekoliko zamudo, se je to dogodilo le zaradi tega, da bi se zagotovila čim strožja kontrola nad podatki in imeni. To skrupočno spoščevanje resnice pa ne dopušča izumetnjenih spekulacij, ki naj bi postavile resnico na glavo. Ce se priznajo žrtve in zmanjšati bitki za Cirenaiko kakor je fašistična navada, to še ne pomeni, da se smejo podatki prestaviti z enega kraja na drugi in iz enega meseca v drugega. Da pa so bile žrtve o priliku torpediranja ladij tako izredno majhne, pa je zasluga vojnih ladij, ki spremljajo konvoje in ki v polni meri izpolnjujejo svojo nalogo, kakor tudi posadki tovornih ladij, ki doprinošajo svoje žrtve tako, da so vredni sleherni poviale.

Prvenstvo Italije v borbi proti boljševizmu

Nadaljnji odmevi nedeljskega Hitlerjevega govora

Menakovo, 29. apr. s. Vsí nemški listi opozarjajo na odmev zadnjega Hitlerjevega govora v tujini. Posebej beležijo vtis, ki ga je napravil na javnost v Italiji.

Münchener Neueste Nachrichten nagašajo, da so v Italiji s posebnim zadovoljstvom sprejeli Hitlerjevo izjavo, s katero je fašistični revolucioni priznal prvenstvo v vrsti mladih sil, ki jim je bila povjerjena obnova Evrope. »Völksicher Beobachter« opozarja tudi na Hitlerjeve izjave o pogumu in vrlinah italijanskih čet na vzhodni fronti. V Italiji so lahko opravljeno ponosno narje. List opozarja nadalje, da je naloga, ki si jo je v sedanjem vojni zastavil Hitler, povsem evropskega značaja. Veličina zmage zahteva tudi popolne

žrtve. Nemški delavci in vojaki so v tej vojni napravili že odločilni korak na poti, ki bo povedel nemški narod do razvojne stopnje, kakršno lahko doseže samo narod gospodov.

Na vzhodni fronti se razvija revolucion, toda ne taka, kakršno si je zasnovala Moskva, temveč taka, ki bo izpolnila želje Hitlerja v njegovih borbi za neodvisnost nemškega naroda.

Münchener Neueste Nachrichten opozarja, da se je Evropa v procesu boljševiškega in Židovskega razkroja uprla pod vodstvom dveh mož in sicer v zadnjem trenutku. Kakor se ti razdorni elementi uničujejo sedaj na bojiščih, tako bodo izkorenjeni na vsem kontinentu.

Poenotenje oblačilne industrije

Minister Ricci na seji oblačilne korporacije

Rim, 29. aprila, s. Pod vodstvom ministra Riccia se je v pondeljek sestala oblačilna korporacija. Podpredsednik Parolari je poročal v problemih, ki se nanašajo na producijo in trgovino z oblačili ter je posebej govoril o racionalizaciji oblačilnega blaga in o produkciji tipičnih vrst blaga. Sledila je zanimiva razprava, v katero je posegel tudi minister Ricci, ki je podal nekaj pomembnih izjav. Med drugim je opozoril, kako vojne prilike zahtevajo poenotenje italijanske oblačilne industrije, da bi lahko križila vojaške in civilne potrebe.

Ob zaključku je korporacija sprejela posebno rezolucijo, v kateri se v polni meri izraza za integralno tipizacijo posameznih vrst blaga in za ponovno proučitev vseh problemov, ki se nanašajo na produkcijo tekstilnega blaga in obutve, tako da bi se potrošnikom zagotovile trdnejše vrste blaga po primernih cenah. Hkrati je pozvala posamezne kategorije svoje organizacije, da ponovno prouči vprašanje, kako nadalje znižati producentske stroške in racionalneje izrabiti stroje kakor tudi delovne sile.

Ducejevo priznanje finskemu narodu

Helsinki, 29. aprila, s. »Helsinski Sanomat« je objavil poročilo svojega rimskoga poročevalca o sprejemu zastopnika finskih obrtnikov inž. Reempaa in novinarja Pinnomea pri Duceju. Bila sta sprejeta posebej, ker sta zamudila kolektivni sprejem zastopnikov bolgarskih, nemških, mažarskih in španskih obrtnikov. Mussolini, pravi poročalec, je izrazil svoje veliko občudovanje za junaško Finsko. Izjavil je, da se njeni sijajni vojaki bore proti komunizmu in je zagotovil obema finskim zastopnikom, da je z velikim zanimanjem sledil Finski na njeni težki poti in junaškemu finskemu narodu, ki ga pozna. Inž. Reempaa je sporol Duceju, da bo izdateljsko podjetje Otava v kratkom izdalo v finščini njegovo knjigo »Govorim z Brunom«. Duce je bil sprično tega zelo ganjen. Zastopnik finskega obrtništva sta izjavila pozneje, da ne bosta nikoli pozabila časti, ki jima jo je izkazal Duce, ki je z njima ves čas govoril z veliko prisrčnostjo.

Tivoliju, 20.000 lir Zavodu sv. Duha in združenim bolnišnicam v Rimu za podprtje okrevarjajočih bolnikov in opremo novorojenčev ter 10.000 lir zavodu otrok kaznencev.

Švedski kralj okrevl

Stockholm, 29. apr. s. Švedski kralj Gustav je popolnoma okrevl in je včeraj spet prevzel svoje vladarske posle. Včeraj popoldne se je prvič spet pojaval na teniskem igrišču v Alweku, kjer je prvič po svoji bolezni spet igral tenisko partijo.

Huda železniška nesreča v Ameriki

Lizbona, 29. apr. s. V železniškem predoru pod Hudsonom med New Yorkom in Jerseyjem je nastala strašna nesreča. Sredi predora sta trčila dva vlaka, ki sta prihajala z veliko brzinjo iz nasprotnih smeri. Trenutno še niso dognali, koliko žloveških žrtev je nesreča zahtevala. Izmed ranjencev se 100 ljudi bori s smrtno. Dva vagona sta skočila s tira, nadaljnja dva sta se zarinila drug v drugega in se popolnoma razbila. V njih je bilo 12 potnikov, ki jih je popolnoma razmaznilo, tako da ih ni mogoče spoznati. Razen tega so se ostanki obeh vlakov še vneli spričo kratkega stika, tako da je nesreča postala še večja. V predoru so nastali strasni prizori. Spričo popolne panike je bilo reševalno delo silno ozetenega. Po prvih ugotovitvah preiskave je nesreča nastala zaradi desorganizacije železniškega prometa in zaradi malomarnosti osebja. En vlakovodja je bil aritetan.

Ciklon v Zedinjenih državah

Buenos Aires, 29. apr. s. Iz Zedinjenih držav poročajo o silnem ciklonu, ki je nastal na področju zvezne države Oklahoma. Po prvih podatkih je bilo ubitih 5 ljudi. 26 pa ranjenih. Splošno pa vlažna bojazen, da je katastrofa zahtevala še mnogo večje število žloveških žrtev. Materialna škoda, ki jo povzročil ciklon, je ogromna.

Buenos Aires, 29. apr. s. Po poslednjih podatkih je ciklon v zvezni državi Oklahoma zahteval 100 žloveških žrtev. 250 ljudi pa je bilo ranjenih.

Ducejev govor prefektom

Gospodarska mobilizacija je enak o važna kakor vojaška — Popolna preskrba prehrane — Vse energije se morajo posvetiti borbi za zmago

Rim, 29. aprila, s. Duce je včeraj v Beneški palači sprejel prefekte iz vse Kraljevine. K sprejemu so prišli prefekti iz 98 pokrajin. Visoki Komisar ljubljanske pokrajine, Tajnik Straže, državni podstojni notranjega ministra, dalje ministra za kmetijstvo in gozdrov ter za ljudsko kuluro, državni podstojnik pri ministrskem predstavnikom, generalni direktor notranjega ministra, generalni direktor prebivalstva, generalni direktor vojske in prefekt na razpoloženju.

Duce je govoril o vojnem položaju, ki ima že od septembra 1939 dalje interkontinentalni značaj in v katero je sedaj zapleteno skupaj z mnogimi drugimi narodi in imperijem. Naglasil je, da so prefekti, ki so dnevnino v neposrednih stihih z italijanskim narodom in poznavajo njegove aspiracije in živahnjske potrebe bolj kakor kdaj drugači zavajajoči.

Duce je nato govoril o notranjih problemih in označil prehranjevalno vprašanje za najvažnejše. V ostalem velja to tudi za druge evropske narode in deloma se pri teh na problem pojavlja še v vse hujši obliki kakor je fašistična navada.

Duce je nato govoril o vojnem položaju, ki ima že od septembra 1939 dalje interkontinentalni značaj in v katero je sedaj zapleteno skupaj z mnogimi drugimi narodi in imperijem. Naglasil je, da so prefekti, ki so dnevnino v neposrednih stihih z italijanskim narodom in poznavajo njegove aspiracije in živahnjske potrebe bolj kakor kdaj drugači zavajajoči.

Duce je nato govoril o notranjih problemih in označil prehranjevalno vprašanje za najvažnejše. V ostalem velja to tudi za druge evropske narode in deloma se pri teh na problem pojavlja še v vse hujši obliki kakor je fašistična navada.

Duce je nato govoril o vojnem položaju, ki ima že od septembra 1939 dalje interkontinentalni značaj in v katero je sedaj zapleteno skupaj z mnogimi drugimi narodi in imperijem. Naglasil je, da so prefekti, ki so dnevnino v neposrednih stihih z italijanskim narodom in poznavajo njegove aspiracije in živahnjske potrebe bolj kakor kdaj drugači zavajajoči.

Duce je nato govoril o vojnem položaju, ki ima že od septembra 1939 dalje interkontinentalni značaj in v katero je sedaj zapleteno skupaj z mnogimi drugimi narodi in imperijem. Naglasil je, da so prefekti, ki so dnevnino v neposrednih stihih z italijanskim narodom in poznavajo njegove aspiracije in živahnjske potrebe bolj kakor kdaj drugači zavajajoči.

Duce je nato govoril o vojnem položaju, ki ima že od septembra 1939 dalje interkontinentalni značaj in v katero je sedaj zapleteno skupaj z mnogimi drugimi narodi in imperijem. Naglasil je, da so prefekti, ki so dnevnino v neposrednih stihih z italijanskim narodom in poznavajo njegove aspiracije in živahnjske potrebe bolj kakor kdaj drugači zavajajoči.

Duce je nato govoril o vojnem položaju, ki ima že od septembra 1939 dalje interkontinentalni značaj in v katero je sedaj zapleteno skupaj z mnogimi drugimi narodi in imperijem. Naglasil je, da so prefekti, ki so dnevnino v neposrednih stihih z italijanskim narodom in poznavajo njegove aspiracije in živahnjske potrebe bolj kakor kdaj drugači zavajajoči.

Duce je nato govoril o vojnem položaju, ki ima že od septembra 1939 dalje interkontinentalni značaj in v katero je sedaj zapleteno skupaj z mnogimi drugimi narodi in imperijem. Naglasil je, da so prefekti, ki so dnevnino v neposrednih stihih z italijanskim narodom in poznavajo njegove aspiracije in živahnjske potrebe bolj kakor kdaj drugači zavajajoči.

Duce je nato govoril o vojnem položaju, ki ima že od septembra 1939 dalje interkontinentalni značaj in v katero je sedaj zapleteno skupaj z mnogimi drugimi narodi in imperijem. Naglasil je, da so prefekti, ki so dnevnino v neposrednih stihih z italijanskim narodom in poznavajo njegove aspiracije in živahnjske potrebe bolj kakor kdaj drugači zavajajoči.

Duce je nato govoril o vojnem položaju, ki ima že od septembra 1939 dalje interkontinentalni značaj in v katero je sedaj zapleteno skupaj z mnogimi drugimi narodi in imperijem. Naglasil je, da so prefekti, ki so dnevnino v neposrednih stihih z italijanskim narodom in poznavajo njegove aspiracije in živahnjske potrebe bolj kakor kdaj drugači zavajajoči.

Duce je nato govoril o vojnem položaju, ki ima že od septembra 1939 dalje interkontinentalni značaj in v katero je sedaj zapleteno skupaj z mnogimi drugimi narodi in imperijem. Naglasil je, da so prefekti, ki so dnevnino v neposrednih stihih z italijanskim narodom in poznavajo njegove aspiracije in živahnjske potrebe bolj kakor kdaj drugači zavajajoči.

Duce je nato govoril o vojnem položaju, ki ima že od septembra 1939 dalje interkontinentalni značaj in v katero je sedaj zapleteno skupaj z mnogimi drugimi narodi in imperijem. Naglasil je, da so prefekti, ki so dnevnino v neposrednih stihih z italijanskim narodom in poznavajo njegove aspiracije in živahnjske potrebe bolj kakor kdaj drugači zavajajoči.

Duce je nato govoril o vojnem položaju, ki ima že od septembra 1939 dalje interkontinentalni značaj in v katero je sedaj zapleteno skupaj z mnogimi drugimi narodi in imperijem. Naglasil je, da so prefekti, ki so dnevnino v neposrednih stihih z italijanskim narodom in poznavajo njegove aspiracije in živahnjske potrebe bolj kakor kdaj drugači zavajajoči.

Duce je nato govoril o vojnem položaju, ki ima že od septembra 1939 dalje interkontinentalni značaj in v katero je sedaj zapleteno skupaj z mnogimi drugimi narodi in imperijem. Naglasil je, da so prefekti, ki so dnevnino v neposrednih stihih z italijanskim narodom in poznavajo njegove aspiracije in živahnjske potrebe bolj kakor kdaj drugači zavajajoči.

Duce je nato govoril o vojnem položaju, ki ima že od septembra 1939 dalje interkontinentalni značaj in v katero je sedaj zapleteno skupaj z mnogimi drugimi narodi in imperijem. Naglasil je, da so prefekti, ki so dnevnino v neposrednih stihih z italijanskim narodom in poznavajo njegove aspiracije in živahnjske potrebe bolj kakor kdaj drugači zavajajoči.

Duce je nato govoril o vojnem položaju, ki ima že od septembra 1939 dalje interkontinentalni značaj in v katero je sedaj zapleteno skupaj z mnogimi drugimi narodi in imperijem. Naglasil je, da so prefekti, ki so dnevnino v neposrednih stihih z italijanskim narodom in poznavajo njegove aspiracije in živahnjske potrebe bolj kakor kdaj drugači zavajajoči.

Duce je nato govoril o vojnem položaju, ki ima že od septembra 1939 dalje interkontinentalni

Novi in stari drevoredi sredi mesta

Starih drevoredov je od leta do leta manj, zato smo pa dobili precej novih nasadov

Ljubljana, 29. aprila
Pred nekaj desetletji so bili skoraj na vseh ljubljanskih glavnih, odnosno malo širših cestah drevoredi. Nasadi niso le ena glavnih značilnosti mesta, temveč tudi spričevalo njegove kulturnosti. Pričajo nam o smislu meščanov za lepoto in ljubezen do narava. Če bi Ljubljana izgubila svoje nasade, bi se spremnili v puščavo. Najlepša in najdragocenejša poslopja bi ne mogla nadomestiti mestu, kar ima v svojih, čeprav preprostih nasadih. Na drevoredu ne smemo gledati le s stališča, ali so koristni ali ne. Tudi s samo filozofijo o lepoti in arhitekturi ne moremo primereno upravičiti potrebe po drevoredu. Čeprav se nasadi ne zde potrebni in ne koristni in četudi bi jih lahko pogresali kot element arhitekture, bi vendar mesto izgubilo nekaj, kar se ne da opredeliti tako jasno. Tudi meščan se ni še povsem odzupil naravi. Razen kruha, zraka in sonca potrebuje se nekaj, kar ni nikjer zapisano. Za duševno ravnovesje mu je potreben obutek, da ni še povsem odrezan od narave, od zelenja in cvetja. Mnogo srečnejšega se počuti že, če se mu oko lahko spočije na zeleni trati ali zelenju drevoredov.

V novejšem času smo začeli govoriti, da so nasadi pljuča mesta, kar je treba razumeti doslovno, saj rastlina spredeluje ter potrebuje tisti del naraka, ki ga človek izdihiuje. V tem zdravstvenem pogledu pa ima drevje v mestu tudi pomen, ker zadržuje prah, ki se lovi na lepljivih listih in tako oblaki prahu ne silijo naravnost v stanovanja. Toda v novejšem času imajo nasadi v mestih tudi vedno več nasprotinov. Tako nekateri celo trde, da so drevoredi tu in tam v zdravstvenem pogledu celo prej škodljivi kakor koristni, češ drevje bližu hiši ne pušča sonca v stanovanja in zidovje je zaradi njega tudi bolj vlažno. To pa velja le v nekaterih izjemnih primerih. Razen tega nekateri nasprotujejo drevoredom v mestu tudi iz estetskih razlogov, češ ulice so zasmetene z listjem. Dalje se sklicujejo tudi na »spomanjkljivosti«, da se netikavljajo cestišče ob drevoredu zelo počasi suši in ostane delj časa blatno. To je pa lahko tudi hkrati prednost, saj je v zdravstvenem pogledu bolje, če je cestišče blatno kakor prasto. Upoštevanja vreden pomislek proti drevoredom na nekaterih cestah je, da drevje zožuje cestišče in da je cesta nepregledna. V letih naraščajočega motornega prometa so bile vedno pogosteje zahteve, naj bi posekali drevje ob nekaterih prometnijih cestah. V resnicu je naše mesto izgubilo nekaj starih drevoredov, ko so regulirali nekatere ceste.

Na nekaterih cestah so morali posekati drevoredi tudi, ker so drevesa že izhirala. Prejšnja desetletja je imela Ljubljana lepe

Spopad med mitničarjem in tihotapcem pri »Dolgem mostu«

Od dogodka sta potekli že skoro dve leti, razne ovire pa so povzročile, da je bila sodna razprava še včeraj

Ljubljana, 29. aprila.
Služba mitničarja je težka in odgovorna. Ljudje, ki prihajajo z njim službeno v stike, mu večinoma niso naklonjeni, nemalokrat ga skušajo na razne načine prelisičiti, posebno držni pa se mu tudi dejansko uprejo. Pred ljubljanskim sodiščem je bilo zadnja leta že več kazenskih pravd zaradi spopadov med mitničarji in raznimi tihotapci, ki so hoteli spraviti na ozemlju mestne občine skrivati v promet trošarini podvrženo blago. Podoben dogodek se je odigrал 20. junija 1940 na koncu Tržaške ceste pri »Dolgem mostu«. O zadevi je sodišče že večkrat razpravljalo, proti soudeljencem tihotapcerji ženi je bila celo izrecena sodba, ki je bila potem v reviziji postopanjem razveljavljena. Proti glavnemu krivcu pa je bilo zaradi vojaških in drugih zadržkov postopanje odloženo in se je mogla razprava proti njemu in obenem proti njemu ženi vrnila sele včeraj.

Dogodek je v glavnem potekel takole: Zaradi vpoklica večjega števila mitničarjev na orožne vaje je magistrat odredil, da morajo vodje linijskih odsekov po dnevni službi vršiti tudi nočno kontrolno službo. V skladu s tem nalogom se je podal vodja linijskega trošarskega odseka na Tržaški cesti 20. junija po 18. uri na obhod in je posetil vse čuvnjice na svojem področju. Bilo je že okoli pol 21., ko je prišel na most, preko katerega pelje Tržaška cesta čez strugo Malega grabna. Že tostran mostu je sredulj 35letnega mesarskega pomočnika I. K., ki je na kolesu peljal vrečo, v kateri je bilo zaklano lete. Mitničar ga je vprašal, kam da gre. Otoženec mu je odvrnil baje, da pelje tele v hladilnico k nekemu mesaru v Vrhovce. Po predpisih bi bil moral obtoženec postopati takoj, da bi se bil javil na mitnici, kjer bi dobil tranzitno boleto, nato pa bi bil mogel neovirano preko mestnega ozemlja v Vrhovce. Upoštevati pa je treba tudi da je bil tedaj zakol tel teplih sploh predovan in da je obtoženec vsekakor imel namen svoj prevoz teleta prikrit.

Mitničar je obtoženec odvrnil, da ga bo spremljal, kar pa obtožencu ni bilo prav. Obrnil je kolo z vrečo in zavil nazaj na most, da bi odsel z mestnega ozemlja. Mitničar pa ga je ustavil, vreča je padla na tla, med ruvanjem jo je mesar celo porinil z nogi v strugo Malega grabna. Medtem je mitničar poslal svojega sina, ki je bil služajno z njim, po pomoč na čuvnjico in od tam mu je pritekel pomagat neki tovarš, ki sicer ni bil v službi, se je pa slučajno tam nahajal. S sinom sta šla v strugo in izvlečla vrečo s teleton na cesto. V tem je pritekla obtoženca, na pomoč njegova žena, ki se je pognala proti vreči in jo vlečla k sebi. Z mitničarjem pomočnikom sta se začeli ruvati in žena je udarila po roki s kamnom. Nazadnje je sedla na vrečo in jo branila. Obtoženec pa je medtem potegnil svoj bajonet in grozil z njim na vrečo. Bil je namreč v vojaški obliki, ker je tistega dne prisel na kratki dopust z grožnjih vaj. Potem je bajonet vtaknil zopet

v nožnico, odpel pas in začel z njim na široko mahati okoli sebe, da so se morali vse umakniti. Tako se mu je posrečilo z ženo in nekaterimi drugimi navzočimi civili odneti vrečo s teleton. Ko je pozneje policija napravila preiskavo, ni našla ničesar več.

Pri prijavi mitničarja je bila vložena proti obtožencu in njegovemu vredbi, obenem pa je bil obtoženec ovaden tudi zaradi groženja, ki jih je izrekel nasproti nekemu gostilničarju. Zagrozil mu je z bajonetom, da ga bo zakljal. Obtoženca splošno slikajo v slabu lutki, da je zelo nasilen, posebno če je vijen, bil je že večkrat kaznovan in je znan tihotapcer.

Na razpravi je obtoženec zanikal vsako krivo. Zagovarjal se je, da je mitničar branil pregledati vrečo, ker je bil že izven ozemlja mestne občine ljubljanske. Za vrečo je trdil, da je padla v vodo po nesreči in da je ni sunil na hote. Bajonet je da res potegnil toda šele ko je mitničar skočil proti njemu, da bi ga udaril. Ni malhal z njim, temveč je samo rekel, da se bo branil. Gledce grožnje gostilničarju je med preiskavo sploh zanikal, da bi jo izrekel, včeraj pa je izpremenil zagovor in dejal, da se ne spominja, ker je bil vijen.

Tudi žena je zanikala vsako krivo. Trdila je, da ni vedela, da gre za službo mitničarja in da je branhila le svoje stvari. Zanikala je, da bi bila tolkla mitničarja s kamnom, pač pa je mitničar baje njo tolkal s pendrekom.

Oba mitničari sta opisala dogodek tako

kakor smo ga navedli zgoraj in kakor ga je sudišče sprejelo kot podlago za sodbo.

Tudi živilskički nevarno grožnjo so potrdile tri priče. Razbremenjevalno so pričali za obtoženca in njegovo ženo neki mesarski mojster in njegov pomočnik, neki trgovec in še nekateri priče, katerih izpovedi so bile prečitane. Toda njihove izpovedi so bile očito pristranske in jim sudišče ni moreno dati vere. Od vsega dogodka jim je večinoma samo to ostalo v spominu, da je mitničar tolkpel ženo obtoženca s pendrekom po glavi.

Senat je po daljšem posvetovanju spoznal

oba obtoženca za kriva po obtožbi in je

obosudi moža na 3 mesece strogega zapora in 100 lit denarnih kazni, ženo pa na 1 mesec zapora, pogojno za dobro treh let. So to najniže možne kazni, pri čemer je bila olajšana okolnost pri obeh zlasti skrb za družino.

Radijskim naročnikom

Obveščamo radijske naročnike, da morajo za mesec april brezplačno povrnati radijsko naročnino vse naročniki.

Naročnino za prihodnji mesec maj morajo plačati vsi tisti, ki so vložili prošnje na Kr. Kvesturo ali okrajna načelstva, ne glede na izid prošnje.

V naslednjih mesecih pa bodo dolžni plačevati radijsko naročnino samo naročniki, ki bodo prejeli dovoljenje.

Visoki komisar za Ljubljansko pokrajinu

Poveljnik XI. Armatnega zbora objavlja

V noči na 26. aprila je krdele upornih komunistov v Radovah vasi izdajalsko streljalo proti enemu našemu vojaškemu vratniku, ubilo dva vojaka in ranilo druge.

Ker je preteklo 48 ur, ne da bi se izsledili povzročitelji zločina je bilo odrejeno da se zaradi izvršitve doloci razglas na 24. aprila ustreli 6 oseb, zanesljivo krivih komunističnega udejstvovanja.

Obsadba je bila izvršena danes ob 8. uri Ljubljana, 28. aprila 1942-XX.

Visoki Komisar za Ljubljansko Pokrajinu Emilio Graziosi s.r.

General Poveljnik XI. Armatnega Zbora Mario Robotti s.r.

Ducejeva nagrada za rojstvo dvojčkov

Visoki komisar je iz Ducejevega sklada podelil zakoncema Sterle Francu in Ivanu Poljan st. 10, občina Stari trg, o priliku rojstva dvojčkov nagrado v znesku 600 L

April gnoji s snegom

Ljubljana, 29. aprila.

Včasih je pri nas snežilo ob jurjevem in ljude so govorili, da je Jurij prijezdil na belem konju. Letos se nam je pa že zdelo, da se končno začenja pravo pomladno vreme, ki smo ga po dolgi zimni tako težko pričakovali. Kaker lani se tudi letos pomlad začenja z veliko zamudo. Zdaj na hladno vreme že skrb. Ce se ne bo kmalu ogrelo, se bodo posledice pokazale na letini.

Po južnem in deževnem vremenu, ki je trajalo še v nedeljo, je začela pihati mrzla burja in zadišalo je po snegu. Upali smo, da se bo zjasnilo in da bomo opravili le s slano. Toda nebo je ostalo mračno, burja trdovratna in snoci je začelo deževati. Zadisalo je po snegu kakor ob začetku zime. Ponoči je sneg v resnici pobeli celo srednje visoke hribi ob robu Ljubljanske kotline. Dopolne je pa začel sneg naletavati celo v nižinah. Ni treba še naglašati, da ga nismo pozdravljali, čeprav je znan rek, da je aprilski sneg beraski gnoj. V resnici aprilskega sneg ne skdujajo kmetom in vrtnarjem, saj v pravem pomenu besede pognoji zemljo. Vendar v zvezi z vsemi drugimi činitelji, ki spremjamajo takšno vreme ni posebno koristen, ko je rastlinstvo tako zadržano v rasti kakor letos. Ostane nam še upanje, da se bo vreme vsaj poslej temeljito sprevrglo in da bo maj znatno toplejši.

Iz pokrajine Gorizia

— Junajske smrti je umrl topničar Josip Vučič iz Vertoiba pri Gorizi. Njegovo truplo je bilo pokopano na messinskom pokopališču.

— Smrt znanega hotelira. Zaradi srčne kapi je nenadno umrl znani hotelir in restavrat Josip Furlani v Gorizi. Bil je lastnik meščanske restavracije v ulici Morelli. Pokopali so ga na mernskem pokopališču.

— Romanje v Cormons. Razne ženske organizacije organizirajo za prihodno nedeljo romanje h Kronani Materi božji v Cormons.

— Mestna občina v Gorizi razglasila dne 26. aprila je bilo 5 rojstev, 9 smrtnih primerov in 3 poroke.

— Spevi in ples. Jutri bo v Verdijevem gledališču v Gorizi zanimiv večer spevov in plesov. Sodeluje tudi orkester pod vodstvom maestra Spallanza.

— V priči vojnim ranjencem se bo vršil koncert znanega vokalnega kvarteta Salvati di Basilea v prostorih Kulturnega krožka v Gorizi. Sodelujejo sopranička Leni Neuenschwander, altistka Pavla Koelliker, tenorist Salvator Salvati in basist Karol Theo Wagner.

Poletno škropljenje sadnega drevja

Ljubljana, 29. aprila.

Po dolgi, huli zimi odpira sadno drevje svoje cvetove, da zarodi in nam jeseni dene obilen sad. S pomladjo pa se probuhajo tudi raznovrstni sadni skodljivci, rastlinski in živilski, da nam uničijo sadni stavki, ki je letos posebno obilen. Preteklo zimo ni bilo mogoče opraviti škropljenja sadnega drevja povsod tako, kakor bi bilo potrebno. Zato bomo morali tem skrbneje in kar je najvažnejše pravočasno izvesti spomladansko in poletno škropljenje pred in poletjem. Posebno s škropljenjem prei v petek, ko so brsti že odprt in vidni cvetni pečlj, cveti sami pa še zaprti, preprečujemo v Ljubljani in okolici radi vlažnega podneblja.

— Novo šolsko leto na vinarski šoli v Zeleznih vratih pri Ljutomeru.

Vinarska šola v Zeleznih vratih pri Ljutomeru, sedež najboljših Slovenskih goric Spodnjih Stajerskih, priključena vinarski in sadarski šoli v Mariboru, prične novo šolsko leto 3. maja. V šolo se sprejemajo mladenci starji nad 16 let, ki so nemški državljanji ali so prijavili pri Heimatbundu in so zaprosili za nemško državljanstvo. Sledi oblasti ponovno pozivajo lastnike neobdelanih zemeljišč, naj sami obdelajo svojo zemljo.

— Novo šolsko leto na vinarski šoli v Zeleznih vratih pri Ljutomeru.

Vinarska šola v Zeleznih vratih pri Ljutomeru, sedež najboljših Slovenskih goric Spodnjih Stajerskih, priključena vinarski in sadarski šoli v Mariboru, prične novo šolsko leto 3. maja. V šolo se sprejemajo mladenci starji nad 16 let, ki so nemški državljanji ali so prijavili pri Heimatbundu in so zaprosili za nemško državljanstvo. Sledi oblasti ponovno pozivajo lastnike neobdelanih zemeljišč, naj sami obdelajo svojo zemljo.

— Novo šolsko leto na vinarski šoli v Zeleznih vratih pri Ljutomeru.

Vinarska šola v Zeleznih vratih pri Ljutomeru, sedež najboljših Slovenskih goric Spodnjih Stajerskih, priključena vinarski in sadarski šoli v Mariboru, prične novo šolsko leto 3. maja. V šolo se sprejemajo mladenci starji nad 16 let, ki so nemški državljanji ali so prijavili pri Heimatbundu in so zaprosili za nemško državljanstvo. Sledi oblasti ponovno pozivajo lastnike neobdelanih zemeljišč, naj sami obdelajo svojo zemljo.

— Novo šolsko leto na vinarski šoli v Zeleznih vratih pri Ljutomeru.

Vinarska šola v Zeleznih vratih pri Ljutomeru, sedež najboljših Slovenskih goric Spodnjih Stajerskih, priključena vinarski in sadarski šoli v Mariboru, prične novo šolsko leto 3. maja. V šolo se sprejemajo mladenci starji nad 16 let, ki so nemški državljanji ali so prijavili pri Heimatbundu in so zaprosili za nemško državljanstvo. Sledi oblasti ponovno pozivajo lastnike neobdelanih zemeljišč, naj sami obdelajo svojo zemljo.

— Novo šolsko leto na vinarski šoli v Zeleznih vratih pri Ljutomeru.

Vinarska šola v Zeleznih vratih pri Ljutomeru, sedež najboljših Slovenskih goric Spodnjih Stajerskih, priključena vinarski in sadarski šoli v Mariboru, prične novo šolsko leto 3. maja. V šolo se sprejemajo mladenci starji nad 16 let, ki so nemški državljanji ali so prijavili pri Heimatbundu in so zaprosili za nemško državljanstvo. Sledi oblasti ponovno pozivajo lastnike neobdelanih zemeljišč, naj sami obdelajo svojo zemljo.

— Novo šolsko leto na vinarski šoli v Zeleznih vratih pri Ljutomeru.

Ko je Ljubljanica nosila ladje

Plovba na Ljubljanici v prihodnosti in preteklosti — „že v najstarejših časih najimenitnejša vodna cesta na Kranjskem“

Ljubljana, 29. aprila
Plovba na Ljubljanici je začasno malo zastala, ker so morali prestaviti pristanišče iz mesta na tesen, manj primeren kraj. Da bo pa Ljubljanica postala v prihodnosti zopet pomembna vodna cesta, je računalni tudi projektant preurejenega pristanišča za tovorne coine na Trnovskem pristanu. Tam je bilo pristanišče že v starih časih, a primerno urejeno najbrž ni bilo nikdar, tudi ne v dobi najživahnejšega prometa na Ljubljanici.

Promet v prihodnosti

Težko je reči, ali bo Ljubljanica dobila klaj v prihodnosti zopet tako velik pomen kot plovna reka, kakršnega je imela v preteklosti. Prometne razmere so se temeljito spremenele od davnine, ko se ni bilo železnic in ko niso nisi stutili, da se bo nekoč razvil motorni promet. Velika dobra plovbe na Ljubljanici je minila, ko so začeli tudi vozniki časov ob uvedbi železniškega prometa. Vendar bo Ljubljanica ohranila v prihodnosti vsaj delno svoj pomen kot vodna cesta, najbrž že zato, ker teče na Barju, kjer so cestna dela zelo težava. Razen tega Ljubljanica veže mesto s krimskim pogorjem, ki je bogato na lesu in apnencu. Računati pa tudi smemo v prihodnosti z rečnim prometom med Vrhniko in Ljubljano. Izreden pomen pa plovbo bi Ljubljanica pridobila, če bi postala del velikega prekopa, ki bi naj vezal morje z Donavo. Zdaj nikakor ni mogoče niti približno orisati rečnega prometa na Ljubljanici v prihodnosti.

Rimljani regulirali Ljubljanico?

Ljubljanica bo dobila večji pomen za plovbo, ko bo regulirana v vsej svoji dolžini. Na Barju je njena struga še precej vijugasta in zato je tudi voda pot precej daljša kakor cestna med Vrhniko in Ljubljano. Regulacija Ljubljanice na Barju je še v načrtu. Ne moremo se povedati, koliko bo struga po regulaciji preložena in zravnava. Pri tem bodo odločili čintelji, ki prihajajo v poštov pri osuševalnih delih. Ozirali se bodo nedvomno na višino tal Barja in ustva stenilni pritokov Ljubljanice. Motili bi se, če bi mislili, da je vsa struga Ljubljanice na Barju narvana, to se pravi takšna, kakršno je izdobra voda sama. Upravičena je domneva, da so že Rimljani uravnavali tek Ljubljanice. To domnevo je izrekel že l. 1892 Rutar v »Mittheilungen des Musealvereines«. Nedvomno je, da so Rimljani plovili po Ljubljanici gradivo, ki so ga potrebovali za zidanje Emone in najbrž tudi za poslopja, odnosno utrdbe druge v Ljubljanski kotlini. Bolj zanesljivo je, da so Rimljani delali ceste na Barju. Iz tega pa tudi lahko sklepamo, zlasti še, ker se zdi, da je struga Ljubljanice vsaj delno zravnana — da so regulirali tudi Ljubljanico. Med Nauportom, med predhodnico sedanja Vrhnika, in Ljubljano je bil v rimskih časih zelo živahan promet. Vedeti moramo, da ti mestni bili le vojaški postojanki, temveč da je v njiju že cvetela tudi trgovina.

Colnarstvo na Ljubljanici zelo staro

Ni nam treba dromiti, ali je bila Ljubljanica že v dobi Emone vodna cesta. Plovba na Ljubljanici je pa bila seveda dobro razvita tudi v poznejših stoletjih, kar nam priča dovolj že sam kamen najstarejših ljubljanskih poslopij. Mnoge ljubljanske stare hiše so namreč zidane s podpeškim kamnom, ki so ga v starih časih lahko dovalzali v Ljubljano samo po Ljubljanici. Po propadu Emone se je plovba na Ljubljanici lahko bolje razvila šele, ko je začela rasti Ljubljana. Plovba je bila tam živahnja, čim hitreje se je razvijalo mesto in čim večje je bilo, odnosno čim boljši pogoj za razvoj trgovine so bili ustvarjeni. Da je bila plovba zelo razvita že v začetku tega tisočletja, poznamo lahko tudi iz zgodovinskih virov. Tako nam pripoveduje Valvasor o tekmahi, ki so se jih udeleževali ljubljanski colnarji na Ljubljanici. Valvasor je opisal čolnarsko tekmo, ki je bila prirejena majha l. 1092, torej pred 950 leti. Tekmo so priredili mestni očetje. Zmagovalci so prejeli pravilačna darila. Prvo darilo je prejel colnar, ki je moral stojec v ospredju svojega majhnega čolna z dogim drogom pahniti svojega tekmece v vodo. Zmagovalcem so bila namenjena tri darila, in sicer tovor vrapca, tri vatre suknja in par nogavic. Za drugo in tretje darilo so tekmovali z vesljanjem. Darila so bila obesrena pod mostom, ki je pozneje dobil ime »čevljarski most«. Kdor je prvi privedel do darila, se ga je lahko polastil. Podobne tekme so prirejali še dolgo pozneje. O tekmi l. 1210 je znano, da so se spopadli krakovski ribiči in trnovski colnarji, in sicer na ozkem mostu, ki so ga dali narediti mestni očetje ob Bregu prav v ta namen. Na dano znamenje so tekmovalci planili drug proti drugemu golih rok ter se začeli mikastiti. Obdarovani so bili tisti, ki so svoje nasprotnike pometali v vodo. Darilo je bilo tovor (starinska mera) vrapcovega vina, ki ga je prejela vsa skupina, bodisi Trnovčani ali Krakovčani, ne pa le posamezni tekmovalci.

Posebne pravice colnarjev

Razumljivo je, da so si ljubljanski colnarji sčasom pridobili velike pravice, kajti colnarstvo je bilo staro in zelo tesno zvezano z vsem gospodarskim življenjem. Od colnarstva in ribištva se je v starih časih preživilo sorazmerno mnogo prebivalstva. Colnarji in ribiči so nedvomno uživali velik ugled, kar bi smeli sklepati že iz tege, da so mestni očetje prirejali za njene tekme. Tudi to, da so prvo šenčlavško cerkev dali sezidati colnarji in ribiči, dokazuje vsaj do neke mere, kako veljavni so bili. Uživali so posebne pravice, kar nam najbolj zgovorno kaže naslednji primer. Ljubljanski colnarji niso spadali pod oblast deželnega glavarstva in mestnega magistrata, kar bi smeli sklepati že iz tege, da so mestni očetje prirejali za njene tekme. Tudi to, da so prvo šenčlavško cerkev dali sezidati colnarji in ribiči, dokazuje vsaj do neke mere, kako veljavni so bili. Uživali so posebne pravice, kar nam najbolj zgovorno kaže naslednji primer. Ljubljanski colnarji niso spadali pod oblast deželnega glavarstva in mestnega magistrata, kar bi smeli sklepati že iz tege, da so mestni očetje prirejali za njene tekme. Tudi to, da so prvo šenčlavško cerkev dali sezidati colnarji in ribiči, dokazuje vsaj do neke mere, kako veljavni so bili. Uživali so posebne pravice, kar nam najbolj zgovorno kaže naslednji primer. Ljubljanski colnarji niso spadali pod oblast deželnega glavarstva in mestnega magistrata, kar bi smeli sklepati že iz tege, da so mestni očetje prirejali za njene tekme. Tudi to, da so prvo šenčlavško cerkev dali sezidati colnarji in ribiči, dokazuje vsaj do neke mere, kako veljavni so bili. Uživali so posebne pravice, kar nam najbolj zgovorno kaže naslednji primer. Ljubljanski colnarji niso spadali pod oblast deželnega glavarstva in mestnega magistrata, kar bi smeli sklepati že iz tege, da so mestni očetje prirejali za njene tekme. Tudi to, da so prvo šenčlavško cerkev dali sezidati colnarji in ribiči, dokazuje vsaj do neke mere, kako veljavni so bili. Uživali so posebne pravice, kar nam najbolj zgovorno kaže naslednji primer. Ljubljanski colnarji niso spadali pod oblast deželnega glavarstva in mestnega magistrata, kar bi smeli sklepati že iz tege, da so mestni očetje prirejali za njene tekme. Tudi to, da so prvo šenčlavško cerkev dali sezidati colnarji in ribiči, dokazuje vsaj do neke mere, kako veljavni so bili. Uživali so posebne pravice, kar nam najbolj zgovorno kaže naslednji primer. Ljubljanski colnarji niso spadali pod oblast deželnega glavarstva in mestnega magistrata, kar bi smeli sklepati že iz tege, da so mestni očetje prirejali za njene tekme. Tudi to, da so prvo šenčlavško cerkev dali sezidati colnarji in ribiči, dokazuje vsaj do neke mere, kako veljavni so bili. Uživali so posebne pravice, kar nam najbolj zgovorno kaže naslednji primer. Ljubljanski colnarji niso spadali pod oblast deželnega glavarstva in mestnega magistrata, kar bi smeli sklepati že iz tege, da so mestni očetje prirejali za njene tekme. Tudi to, da so prvo šenčlavško cerkev dali sezidati colnarji in ribiči, dokazuje vsaj do neke mere, kako veljavni so bili. Uživali so posebne pravice, kar nam najbolj zgovorno kaže naslednji primer. Ljubljanski colnarji niso spadali pod oblast deželnega glavarstva in mestnega magistrata, kar bi smeli sklepati že iz tege, da so mestni očetje prirejali za njene tekme. Tudi to, da so prvo šenčlavško cerkev dali sezidati colnarji in ribiči, dokazuje vsaj do neke mere, kako veljavni so bili. Uživali so posebne pravice, kar nam najbolj zgovorno kaže naslednji primer. Ljubljanski colnarji niso spadali pod oblast deželnega glavarstva in mestnega magistrata, kar bi smeli sklepati že iz tege, da so mestni očetje prirejali za njene tekme. Tudi to, da so prvo šenčlavško cerkev dali sezidati colnarji in ribiči, dokazuje vsaj do neke mere, kako veljavni so bili. Uživali so posebne pravice, kar nam najbolj zgovorno kaže naslednji primer. Ljubljanski colnarji niso spadali pod oblast deželnega glavarstva in mestnega magistrata, kar bi smeli sklepati že iz tege, da so mestni očetje prirejali za njene tekme. Tudi to, da so prvo šenčlavško cerkev dali sezidati colnarji in ribiči, dokazuje vsaj do neke mere, kako veljavni so bili. Uživali so posebne pravice, kar nam najbolj zgovorno kaže naslednji primer. Ljubljanski colnarji niso spadali pod oblast deželnega glavarstva in mestnega magistrata, kar bi smeli sklepati že iz tege, da so mestni očetje prirejali za njene tekme. Tudi to, da so prvo šenčlavško cerkev dali sezidati colnarji in ribiči, dokazuje vsaj do neke mere, kako veljavni so bili. Uživali so posebne pravice, kar nam najbolj zgovorno kaže naslednji primer. Ljubljanski colnarji niso spadali pod oblast deželnega glavarstva in mestnega magistrata, kar bi smeli sklepati že iz tege, da so mestni očetje prirejali za njene tekme. Tudi to, da so prvo šenčlavško cerkev dali sezidati colnarji in ribiči, dokazuje vsaj do neke mere, kako veljavni so bili. Uživali so posebne pravice, kar nam najbolj zgovorno kaže naslednji primer. Ljubljanski colnarji niso spadali pod oblast deželnega glavarstva in mestnega magistrata, kar bi smeli sklepati že iz tege, da so mestni očetje prirejali za njene tekme. Tudi to, da so prvo šenčlavško cerkev dali sezidati colnarji in ribiči, dokazuje vsaj do neke mere, kako veljavni so bili. Uživali so posebne pravice, kar nam najbolj zgovorno kaže naslednji primer. Ljubljanski colnarji niso spadali pod oblast deželnega glavarstva in mestnega magistrata, kar bi smeli sklepati že iz tege, da so mestni očetje prirejali za njene tekme. Tudi to, da so prvo šenčlavško cerkev dali sezidati colnarji in ribiči, dokazuje vsaj do neke mere, kako veljavni so bili. Uživali so posebne pravice, kar nam najbolj zgovorno kaže naslednji primer. Ljubljanski colnarji niso spadali pod oblast deželnega glavarstva in mestnega magistrata, kar bi smeli sklepati že iz tege, da so mestni očetje prirejali za njene tekme. Tudi to, da so prvo šenčlavško cerkev dali sezidati colnarji in ribiči, dokazuje vsaj do neke mere, kako veljavni so bili. Uživali so posebne pravice, kar nam najbolj zgovorno kaže naslednji primer. Ljubljanski colnarji niso spadali pod oblast deželnega glavarstva in mestnega magistrata, kar bi smeli sklepati že iz tege, da so mestni očetje prirejali za njene tekme. Tudi to, da so prvo šenčlavško cerkev dali sezidati colnarji in ribiči, dokazuje vsaj do neke mere, kako veljavni so bili. Uživali so posebne pravice, kar nam najbolj zgovorno kaže naslednji primer. Ljubljanski colnarji niso spadali pod oblast deželnega glavarstva in mestnega magistrata, kar bi smeli sklepati že iz tege, da so mestni očetje prirejali za njene tekme. Tudi to, da so prvo šenčlavško cerkev dali sezidati colnarji in ribiči, dokazuje vsaj do neke mere, kako veljavni so bili. Uživali so posebne pravice, kar nam najbolj zgovorno kaže naslednji primer. Ljubljanski colnarji niso spadali pod oblast deželnega glavarstva in mestnega magistrata, kar bi smeli sklepati že iz tege, da so mestni očetje prirejali za njene tekme. Tudi to, da so prvo šenčlavško cerkev dali sezidati colnarji in ribiči, dokazuje vsaj do neke mere, kako veljavni so bili. Uživali so posebne pravice, kar nam najbolj zgovorno kaže naslednji primer. Ljubljanski colnarji niso spadali pod oblast deželnega glavarstva in mestnega magistrata, kar bi smeli sklepati že iz tege, da so mestni očetje prirejali za njene tekme. Tudi to, da so prvo šenčlavško cerkev dali sezidati colnarji in ribiči, dokazuje vsaj do neke mere, kako veljavni so bili. Uživali so posebne pravice, kar nam najbolj zgovorno kaže naslednji primer. Ljubljanski colnarji niso spadali pod oblast deželnega glavarstva in mestnega magistrata, kar bi smeli sklepati že iz tege, da so mestni očetje prirejali za njene tekme. Tudi to, da so prvo šenčlavško cerkev dali sezidati colnarji in ribiči, dokazuje vsaj do neke mere, kako veljavni so bili. Uživali so posebne pravice, kar nam najbolj zgovorno kaže naslednji primer. Ljubljanski colnarji niso spadali pod oblast deželnega glavarstva in mestnega magistrata, kar bi smeli sklepati že iz tege, da so mestni očetje prirejali za njene tekme. Tudi to, da so prvo šenčlavško cerkev dali sezidati colnarji in ribiči, dokazuje vsaj do neke mere, kako veljavni so bili. Uživali so posebne pravice, kar nam najbolj zgovorno kaže naslednji primer. Ljubljanski colnarji niso spadali pod oblast deželnega glavarstva in mestnega magistrata, kar bi smeli sklepati že iz tege, da so mestni očetje prirejali za njene tekme. Tudi to, da so prvo šenčlavško cerkev dali sezidati colnarji in ribiči, dokazuje vsaj do neke mere, kako veljavni so bili. Uživali so posebne pravice, kar nam najbolj zgovorno kaže naslednji primer. Ljubljanski colnarji niso spadali pod oblast deželnega glavarstva in mestnega magistrata, kar bi smeli sklepati že iz tege, da so mestni očetje prirejali za njene tekme. Tudi to, da so prvo šenčlavško cerkev dali sezidati colnarji in ribiči, dokazuje vsaj do neke mere, kako veljavni so bili. Uživali so posebne pravice, kar nam najbolj zgovorno kaže naslednji primer. Ljubljanski colnarji niso spadali pod oblast deželnega glavarstva in mestnega magistrata, kar bi smeli sklepati že iz tege, da so mestni očetje prirejali za njene tekme. Tudi to, da so prvo šenčlavško cerkev dali sezidati colnarji in ribiči, dokazuje vsaj do neke mere, kako veljavni so bili. Uživali so posebne pravice, kar nam najbolj zgovorno kaže naslednji primer. Ljubljanski colnarji niso spadali pod oblast deželnega glavarstva in mestnega magistrata, kar bi smeli sklepati že iz tege, da so mestni očetje prirejali za njene tekme. Tudi to, da so prvo šenčlavško cerkev dali sezidati colnarji in ribiči, dokazuje vsaj do neke mere, kako veljavni so bili. Uživali so posebne pravice, kar nam najbolj zgovorno kaže naslednji primer. Ljubljanski colnarji niso spadali pod oblast deželnega glavarstva in mestnega magistrata, kar bi smeli sklepati že iz tege, da so mestni očetje prirejali za njene tekme. Tudi to, da so prvo šenčlavško cerkev dali sezidati colnarji in ribiči, dokazuje vsaj do neke mere, kako veljavni so bili. Uživali so posebne pravice, kar nam najbolj zgovorno kaže naslednji primer. Ljubljanski colnarji niso spadali pod oblast deželnega glavarstva in mestnega magistrata, kar bi smeli sklepati že iz tege, da so mestni očetje prirejali za njene tekme. Tudi to, da so prvo šenčlavško cerkev dali sezidati colnarji in ribiči, dokazuje vsaj do neke mere, kako veljavni so bili. Uživali so posebne pravice, kar nam najbolj zgovorno kaže naslednji primer. Ljubljanski colnarji niso spadali pod oblast deželnega glavarstva in mestnega magistrata, kar bi smeli sklepati že iz tege, da so mestni očetje prirejali za njene tekme. Tudi to, da so prvo šenčlavško cerkev dali sezidati colnarji in ribiči, dokazuje vsaj do neke mere, kako veljavni so bili. Uživali so posebne pravice, kar nam najbolj zgovorno kaže naslednji primer. Ljubljanski colnarji niso spadali pod oblast deželnega glavarstva in mestnega magistrata, kar bi smeli sklepati že iz tege, da so mestni očetje prirejali za njene tekme. Tudi to, da so prvo šenčlavško cerkev dali sezidati colnarji in ribiči, dokazuje vsaj do neke mere, kako veljavni so bili. Uživali so posebne pravice, kar nam najbolj zgovorno kaže naslednji primer. Ljubljanski colnarji niso spadali pod oblast deželnega glavarstva in mestnega magistrata, kar bi smeli sklepati že iz tege, da so mestni očetje prirejali za njene tekme. Tudi to, da so prvo šenčlavško cerkev dali sezidati colnarji in ribiči, dokazuje vsaj do neke mere, kako veljavni so bili. Uživali so posebne pravice, kar nam najbolj zgovorno kaže naslednji primer. Ljubljanski colnarji niso spadali pod oblast deželnega glavarstva in mestnega magistrata, kar bi smeli sklepati že iz tege, da so mestni očetje prirejali za njene tekme. Tudi to, da so prvo šenčlavško cerkev dali sezidati colnarji in ribiči, dokazuje vsaj do neke mere, kako veljavni so bili. Uživali so posebne pravice, kar nam najbolj zgovorno kaže naslednji primer. Ljubljanski colnarji niso spadali pod oblast deželnega glavarstva in mestnega magistrata, kar bi smeli sklepati že iz tege, da so mestni očetje prirejali za njene tekme. Tudi to, da so prvo šenčlavško cerkev dali sezidati colnarji in ribiči, dokazuje vsaj do neke mere, kako veljavni so bili. Uživali so posebne pravice, kar nam najbolj zgovorno kaže naslednji primer. Ljubljanski colnarji niso spadali pod oblast deželnega glavarstva in mestnega magistrata, kar bi smeli sklepati že iz tege, da so mestni očetje prirejali za njene tekme. Tudi to, da so prvo šenčlavško cerkev dali sezidati colnarji in ribiči, dokazuje vsaj do neke mere, kako veljavni so bili. Uživali so posebne pravice, kar nam najbolj zgovorno kaže naslednji primer. Ljubljanski colnarji niso spadali pod oblast deželnega glavarstva in mestnega magistrata, kar bi smeli sklepati že iz tege, da so mestni očetje prirejali za njene tekme. Tudi to, da so prvo šenčlavško cerkev dali sezidati colnarji in ribiči, dokazuje vsaj do neke mere, kako veljavni so bili. Uživali so posebne pravice, kar nam najbolj zgovorno kaže naslednji primer. Ljubljanski colnarji niso spadali pod oblast deželnega glavarstva in mestnega magistrata, kar bi smeli sklepati že iz tege, da so mestni očetje prirejali za njene tekme. Tudi to, da so prvo šenčlavško cerkev dali sezidati colnarji in ribiči, dokazuje vsaj do neke mere, kako veljavni so bili. Uživali so posebne pravice, kar nam najbolj zgovorno kaže naslednji primer. Ljubljanski colnarji niso spadali pod oblast deželnega glavarstva in mestnega magistrata, kar bi smeli sklepati že iz tege, da so mestni očetje prirejali za njene tekme. Tudi to, da so prvo šenčlavško cerkev dali sezidati colnarji in ribiči, dokazuje vsaj do neke mere, kako veljavni so bili. Uživali so posebne pravice, kar nam najbolj zgovorno kaže naslednji primer. Ljubljanski colnarji niso spadali pod oblast deželnega glavarstva in mestnega magistrata, kar bi smeli sklepati že iz tege, da so mestni očetje prirejali za njene tekme. Tudi to, da so prvo šenčlavško cerkev dali sezidati colnarji in ribiči, dokazuje vsaj do neke mere, kako veljavni so bili. Uživali so posebne pravice, kar nam najbolj zgovorno kaže naslednji primer. L

Zdaj bomo pa sadili fižol

Med izredno številnimi vrstami pri nas razširjenega fižola jih je polovica, ki služijo le domaćim potrebam

Ljubljana, 29. aprila

Fižol znajo dandasen cen ti meščani prav prav tako kakor kmetje. Ze prejšnje čase je bil fižol ena najvažnejših kmetijskih rastlin, da ga smemo uvrstiti po njegovem pomenu za prehrano in kolicini pri delka takoj za krompirjem. Fižol je nedvomno pri nas na prvem mestu med sočivjem. Po svoji hraničnosti je še celo pomembnejši od krompirja. Nekajkrat smo že ugotovili, da je hrana našega kmečkega prebivalstva pravljena na beljakovinah, ker je bila potrba mesta pri nas vedno premala. Ko smo opisovali sojo, smo povedali, da je v pravem pomenu besede rastlinsko meso po svojih bogatih hraničnih sročih in da bi nam lahko nudila prav tiste hranične sroči, ki jih najbolj pogrešamo v prehrani — beljakovine in mačkobe. Vsa je do neke mere na nalogu prepuščamo fižolu, ki se sicer ne more meriti s svojo hraničnostjo s sojo. Vendar pa smemo reči, da je mnogo potrebejši v naši prehrani kakor marsikater drug živež.

Pridelovanje predvsem za domaće potrebe

Dandasen govorimo o fižolu kot pridelku, namenjenem predvsem za domaće potrebe. Pridelovanje fižola za mednarodni trg zdaj ne prihaja v poštov. Zato pa tudi ni tako nujno potrebno, da bi pridelovali le tiste vrste, ki so na tržiščih najbolj cenjenje. Kljub temu bi pa pridelovalci morali vedeti, katere vrste kaže bolj pridelovali glede na njihovo kakovost. Pri nas je razširjeni izredno mnogo vrst fižola, kar pa v kmetijskem pogledu na posebno razveseljivo. Tudi v tem primeru bi bil potreben izbor. Toda odločili bi se lahko za posamezne vrste le, po daljših smotnih poizkusih. Zdaj gre v glavnem za to, da bi pridelali čim več fižola in šele v drugi vrsti za kvalitetno. Stremeti moramo, da bi pridelali čim več fižola za domaće potrebe. Naši kmetje bodo letos nedvomno sadili mnogo fižola, saj vedo, da ga lahko dobro prodajo in ker ga tudi sami znajo ceniti za prehrano.

Ugotovitve Kmetijske poskusne in kontrolne postaje

Pred leti je Kmetijska poskusna in kontrolna postaja v Ljubljani je pred leti začela raziskovati, ali kaže pridelovati fižol sam ali med krompirjem, odnosno med koruzo. Sodobne tem vprašanja so različne. »Kmečki način je, da sade fižol med krompir in koruzzo. Nekateri pridelovalci in strokovnjaki trde, da fižol v sožitju s koruzzo ali s krompirjem ne more tako dobro razviti, kakor če je posajen sam. Zoper drugi pa trde, da je pridelovanje fižola skupno s koruzzo ali krompirjem idealno, ker je način obdelovanja enak in ker je tako bolje izkorisčena zemlja. Tudi pridelka baje ni manj. Kmetijska poskusna in kontrolna postaja je zbrala iz bivše dravske banovine izredno mnogo vrst fižola, ki ga je preizkušala. Vendar niso najbrž mogli zbrati vseh razširjenih vrst. Predvsem so zbirali poljske vrste in manj vrte. Na podlagi te zbirke so dognali, da je bilo v bivši banovini razširjenih 26 vrst raznega fižola, 46 natiskih vrst in 4 turške vrste, skupaj torej 76. Med natiskimi 26 vrstami so bile nekatere tako neenotne, da bi jih lahko delili še v nadaljnje vrste. Venčina jih prihaja poštov za pridelovanje zrnatih nekatere manj pomembne tudi kot stročje. Od teh 26 vrst so pa le nekatere razširjene bolj, med tem ko jih ima večina samo krajevni pomen. Najbolj razširjene so: prepečilčar ali nizki koks, ribičan, dolga zelenka, rjav koks ali umbracconi, bela fižolica, mandalon, okrogla zelenka in rumena fižolica. Med 46 natiskimi vrstami prihaja mnogo v poštov za pridelovanje zrnja, kakor tudi stročje. Nekateri prihajajo v poštov in z pridelovanjem stročja i zrnja. Nekaj vrst je uporabnih le za pridelovanje zrnja. Najbolj razširjene so: cipri, visoki koks, rdeči pisani in modro pisani, črešnjevec rdeči in pisani, lisički (rdeči, črni, sivi, koksasti itd.), beli plkasti, gledanka, krivčki, sivorjavci (»drap«), temnorjavci in razne vrste belega fižola. Drugi vrste natiskega fižola so mnogo manj razširjene, kar pa ni posebna škoda.

Večje število vrst potrebno

Pri nas je večje število vrst fižola potrebno zaradi: zelo spremenljivih podnebnih razmer, to pa vendar ne upravičuje tako pestre izbire; 76 vrst je vsekakor preveč. Strokovnjaki misljijo, da bi lahko opustili brez skode mnoge vrste. Toda moral bi se vsekakor ozirati na krajevne in podnebne

razmere, na zemljo, kakor tudi seveda na dosedanje izkušnje pridelovalcev. Ni vseeno, če je v posameznih pokrajnah poletje daljši ali krajevi, kakor tudi ne, ali je količina padavin večja ali manjša, kdaj se začenja pomlad, ali pogosta megla itd. Upoštevati moramo, da so domaće vrste že prilagodile krajevnim razmeram in da bi se najbrž druge, ki uspevajo sicer drugje dobro, ne obnesle pri nas. Kakor rečeno, potreben bi bil smotriti pridelovalni poizkuski, ki bi trajali dolga leta. Zato zdaj pač še ni mogoče priporočati posameznih vrst. Jasno je le, da bi tretjina doslej razširjenih vrst bila dovolj.

Večja tržna vrednost belega fižola

Strokovnjak je zapisal, da nedvomno polovica pri nas razširjenih vrst fižola nima tržne vrednosti. Te vrste bi lahko opustili brez vsake skode. V normalnih razmerah je imel beli fižol mnogo večjo tržno vrednost kakor barvasti. S tem sicer ni rečeno, da se morajo naši pridelovalci povsem povsem prilagoditi tržnim zahtevam. Vendar se mora kmet ravnat kolikor toliko po tržnih razmerah. Če to ne prihaja v poštov zdaj, ko gredo v denar vse vrste fižola in pridelovalci začajajo predvsem domaći trg, moramo misliti vendar tudi na prphodne pridelovanje. Moramo tudi misliti, da je fižol, ki ima večjo tržno vrednost, boljši tudij za domaće potrebe, saj odloča predvsem kakovost. Vendar ne kaže povsod pri nas priporočati pridelovanja belega fižola zaradi podnebnih razmer. Beli fižol kaže pridelovati, pri nas le v okrajih, kjer se nam ni treba batiti deževja avgusta in septembra. Barvasti fižol je manj občutljiv za vlago.

Prednosti belega pikčastega fižola

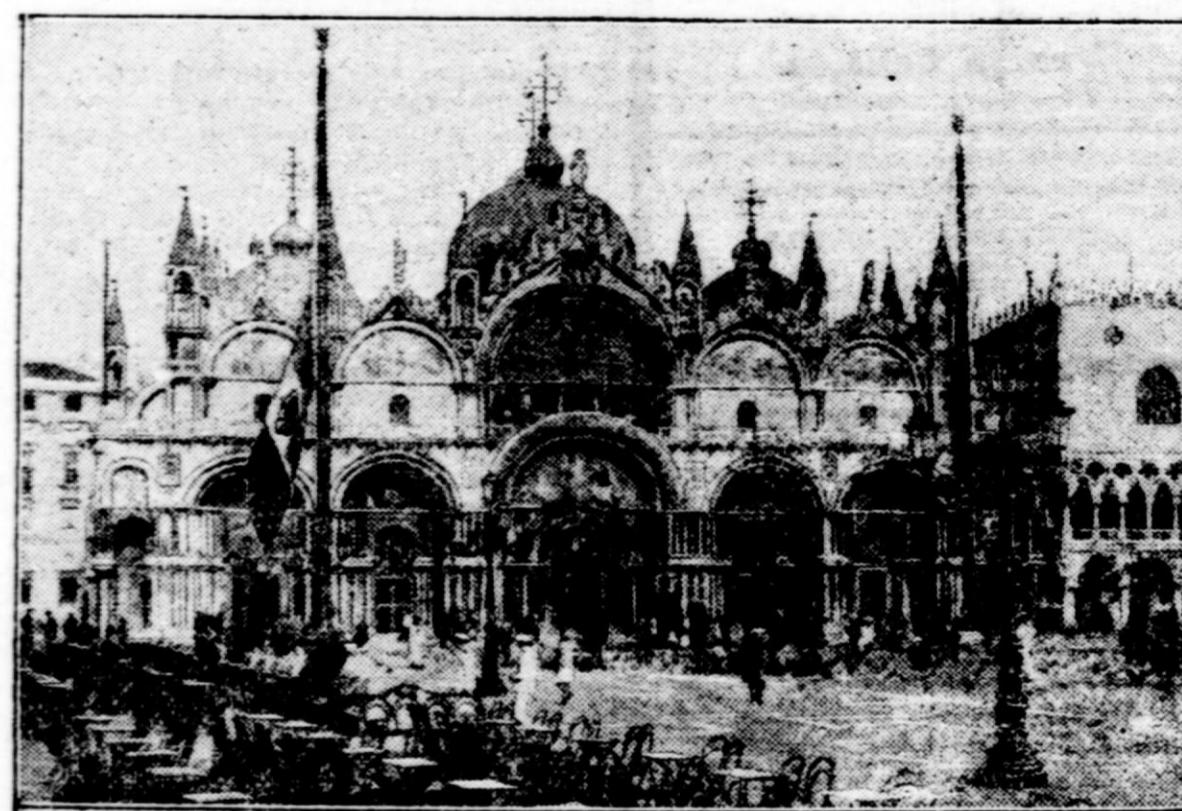
Zed pred leti je ing. J. Zaplotnik opozoril na prednosti belega pikčastega fižola, ki

spada med natiške vrste. Zrnje tega fižola je precej debele in okroglasto. Ob popoku ima dve črni piki ali tudi neznaten črn obroček, sicer je pa belo. Zrnko ima pogosto tri klice, ne le dve kakor je pravilo. Med vsemi vrstami, kolikor jih je bilo do teje preiskanih, je imela te najmanj luske. Na lusko je odpadlo pri tem fižolu povprečno 5.55%, pri prepečilčaju 7.46, ribičnemu 7.68, dolgi zelenki 7.83, rjavem koksu 8.2, beli fižolici 7.86, mandalonu 8.32, okrogli zelenki 7.05, rumeni fižolici 6.85, cipru 7.62, visokem rdečem koksu 7.16, pri modernem koksu 6.99, sivem liščku 7.21, rdečem liščku 7, gledanki (»nežika«) 7.38% itd. Iz teh podatkov je razvidno, da ima belo pikčasti fižol povprečno 1.5 do 2.5% manj luske kakor druge vrste. Razen tega moramo upoštevati, da je stročje tega fižola mesnatno, brez nit, precej dolgo, ravno in debele. Pridelovalci, ki so delali poizkuske s fižolom raznih vrst, so soglašali, da je ta najboljši. Razen tega so naglašali, da je ta fižol zelo odporen proti boleznim. Zori precej zgodaj. Razširjen je v vseh pokrajjinah bivše banovine in primeren za pridelovanje tudi v Ljubljani in okolici.

Ce bodo naši pridelovalci imeli izbiro v semenu, je vsekakor priporočljivo, da izberejo preizkušene vrste ter da ne kupujejo vsega na stepu ali zgolj na priporočilo prodajalca. Ce pa so ne bo izbiro, se seveda ne bodo mogli ozirati na takšne »malenkosti«. Glavno je, da bodo zemljo kolikor mogoče dobro izkoristili ter da bodo pridelali čim več fižola, čeprav na najboljšega. Zdaj bo treba že začeti saditi. Nekateri meščanski pridelovalci so sadili fižol že prejšnji teden, vendar se pred majem še ne mudri in je bolje počakati, kakor da bi tvegal, da nam bo majniška slana uničila fižol.

Umetnine za betonskimi stenami

Kako skrbi Italija med vojno za varnost svojih umetnostnih zakladov

Cerkev sv. Marka v Veneziji

Ko se je pojavilo nekoga dne več kreplih delavcev pri najlepšem spomeniku Venezije, kipu Colleoni, kjer so postavili oder ter ovili vrvi okrog telesa junashkega Condottiera in ga začeli polagoma dvigniti iz sedja ter postavljati na krov velike tovorne ladje, so ljudje začudeno gledali. Čudila se je zlasti mladina, kajti starejšim prebivalcem mesta ni bilo to nikoli novega, saj so videli plemenitega viteza že pred 25 leti razjahati konja in izginuti v varno zavetisce. Zdaj je drugič nastopal podobno pot. Vitez je sledil konj na ladjo in odpaval v zaklonišče, kjer stoji z Gattamelatom iz Padova v staji, varni pred napadi iz zraka.

Poleg to umetnine so spravili v Veneziji na varno vse, kar so ustvarile roke velikih umetnikov. Slike, skulpture, zgodovinska poslopja, kakor doževa palača, Markova cerkev, vse je zavarovano z močnimi betonskimi stenami. Vse te umetnine bodo do konca vojne skrite očem svojih priateljev in občudovalcev, toda tudi zabarikadirana

Markova cerkev je našla svoje slikarje, kakor pokaže izprehod po najlepšem trgu na svetu. Mnogo obrtnikov je delalo tu pod strokovnim vodstvom, da so zavarovali umetnine. Za to je bilo do potrebnih 56 tisoč delovnih ur, za zaščitne stene so porabili 43.000 jutin in 21.000 papirnatih vrec. Fašistična mladina je prinesla z Lida 1.700 m³ morskega peska, poleg tega so porabili 121.000 opiek, 255 stotov apna, 2.000 kg žebrijev, 4.200 m², lepenke, žične mreže itd.

Kakor v Veneziji so zavarovali umetnine tudi po drugih italijskih mestih. V vsej Italiji ni nobenega meta, ki bi mu ne bilo treba zavarovati vsaj nekaj umetnin. To delo je zahtevalo mnogo strokovnih moči in dobro organizacijo. Tuje njeni pojmi o težkočah, s katerimi je bila zdržljena odstranitev Adama in Eve v Veneziji ali zavarovanje ogromne stropne slike v doževi palači. Zavarovalna dela seveda ne smejo zapustiti na umetnosti nobenih sledov. Več

»Vraga mi je mar, kaj se mu utegne zgoditi!« Lov je. Sam bo kriv, če postane žrtev tega, kar se pripravlja...«

Vzliec temu pa se ni mogel otresti smrtne tesnobe, ki ga je stiskala za srce.

Takisto je bilo tudi na »Ranporu«. Čeprav se je bil Roy komaj seznanil z Marijo, je jih vendar, sameker je videl, da ji povzroča stricevo beganje sem ter tja strah in skrb, po vsem parniku iskati Lione Brookbyja.

»Menda ne gre tudi to pot za prazen poplah?« je dejal sam pri sebi.

Ko pa je z utrjenjem motorjem tiho prevozi kratko pot, ki je vodila k vili, ter zagledal med seboj in ograjo drug čakajoč avtomobil, so bile njegove najhujše domneve potrjene. Neutegoma je ustavil Buicka in stopil iz voza.

Nato je preložil Saidov samokres iz zadnjega blačnega žepa v stranski žep suknjiča in se tiho približal drugemu avtomobilu, ki je mesece naravnost svetil nanj.

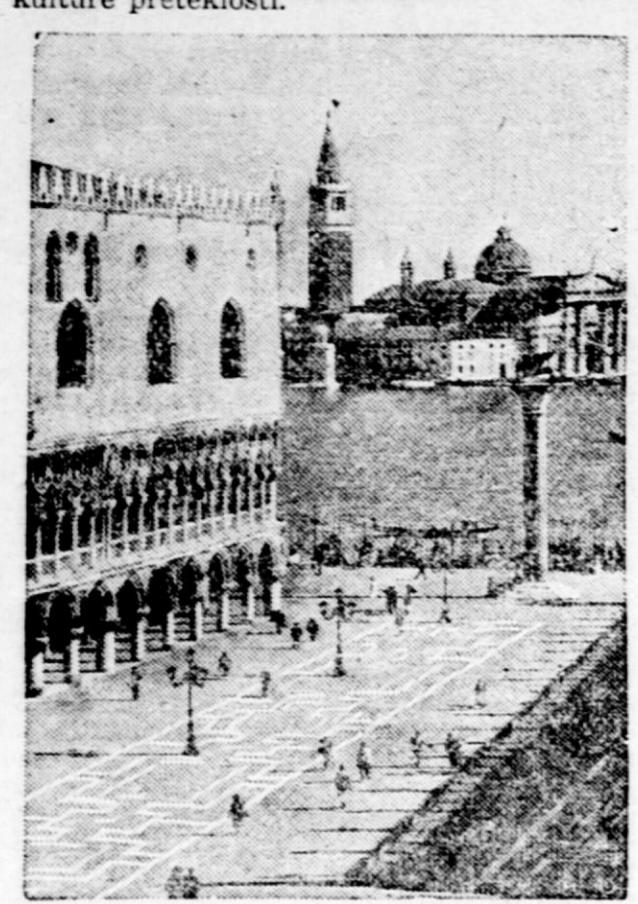
Slišalo se je samo vseširno petje čričkov in še bolj od daleč mrmljajoče sopenje morja.

Roy je zdaj videl, da je drugi avtomobil prazen. Bil pa ni Brookbyjev lososjerdečasti Bentley, kakor je mislil na prvi mah, temveč velik, zaprti Fiat najnovejšega vzorca, ki se ni mogel spomniti, da bi ga bil že kdaj videl.

Roy je obstal, tesnobno strmeč na neznani avto pred vrati vile.

Nato je stopil k ograji. Oprenzo, čvrsto držeč samokres, se je pomikal naprej. Onkrat mrežnih zapestje med zagorele prste.

kilometrov dolge so vrste slik v zakloniščih, zgrajenih nalašč v ta namen. Ogromne, težke kipe in mnogo arheološkega materiala je bilo treba spraviti na varno. Temu je pa treba pristeti še več sto tisoč raznih predmetov iz muzejev, samih prič slavnih kulture preteklosti.

Doževa palača v Veneziji

Toda z odstranitvijo in prevozom na varno vse delo še ni bilo opravljeno. Treba je bilo primerno urediti tudi zaklonišča, da bi se umetnine v njih ne pokvarile. Tu gre za ogromno narodno premoženje, za nepreklicno vrednost. Z rimskega Fora so izginili starorimski oboki, stebri in razvaline za debelimi betonskimi zidovi. Vse zgodovinsko važne grobnice so zavarovane tako, da jih bombe ne morejo poškodovati. V Pompejih je bila dvorana fresk v vili dei Misteri, kjer so zbrane največje ete stregalne, velika, utrjena kakor prava trdnjava. Sloveči arabsko-normanski dvor vile Ruffo v sosednjem Ravelju je bil prav tako zavarovan in utrjen. Za zaščito svetovno znane zadnje večerje Leonarda da Vinci v Milanu so zgradili posebno ogrodje. Freske Filippa Lippia v cerkvi Santa Maria sopra Minervi v Rimu so zavarovane s posebnimi aluminijastimi ploščami. Fasade cerkva so zavarovali z betonskimi stenami in vrečami peska. V Sieni so odstranili kip Sybille, v Pisi pa Giovannijevi in Nicola Pisanovi priznico.

Zgovorneje od naštevanja poedinih umetnin govore številke. Od začetka vojne so v Italiji zavarovali pred napadi iz zraka 602 svetniških in 579 vrat, portalov, obovkov, oken, rozet, fasad in dvorišč, 518 olтарjev, regalov, korov, priznic in pultov, 240 zgodovinskih postopij, palač, gradov in gledališč, 336 grobnic, arheoloških znamenitosti, sarkofagov, 63 spomenikov, 83 starinskih vodnjakov, 117 kapelic in oratorijev, 208 stebrov in kapitolov ter 977 mozaikov in fresk. K temu je treba pristeti še nešteto zgodovinskih predmetov iz raznih muzejev. Vse to ogromno delo so opravili obrtniki pod strokovnim vodstvom, in tako imata Italija dobro zavarovane svoje umetnostne zaklade.

Zdravstvene razmere v Rumuniji

Rumunski list »Universul« je priobčil članek o zdravstvenih razmerah v Rumuniji, ki je vzbudil v javnosti živahen odmev. Članek je dal vladni pobudo, da je odgovorila na razne trditev v njem. Vladna pravila, da so bile bolnišnice v Rumuniji obnovljene in opredeljene z vsemi potrebnimi sanitetnimi pripomočki. V enem letu je dobila Rumunija iz inozemstva za 546 milijonov lejev sanitetnega materiala. Na svojem potovanju si je maršal Antonescu ogledal bolnišnice na Krimu, v Besarabiji in Bukovini ter našel vse v najlepšem redu. Zatiranje sifilisa in malarije je v državnih rokah in lečenje je po vsej državi brezplačno. V kratkem bo prekršljeno tudi za brezplačen zdravniški pribor, da se zniža njihova umrljivost.

Trenutno imajo sanitetne organizacije Rumunije 29.972 bolnišnice postelj. V enem letu lahko sprejmejo rumunske bolnišnice 982.652 bolnišnika. V zasedenih spodnjih pokrajnah vedenih porušene bolnišnice so bile obnovljene. Epidemije, ki so zahtevali v prejšnjih vojnah na 100.000 žrtev, so bile v sedanji vojni preprečene. Lani je bilo zabeleženih samo 2040 primerov legarja, dočim je znašal doslej letni povpreček 3621.

Besedilni vodstvo je izpolnilo v naslednjem letu po vsej državi. Državni podstiček za zdravstveno varstvo je izšlo obširno delo. Posebno pozornost vzbudila je v tej knjigi statistika o kriminalnosti življenja. Dočim so zakrivili leta 1939. v Budimpešti 16.750 prestopov in zločinov, se je njih število v naslednjem letu podvojilo. Bila je pa pač posledica postopnega izpodiranja židov iz gospodarskega življenja, da so zakrivili židje leta 1940. že manj sleparjev kakor prejšnje leto. V Budimpešti odpade iz vsega prebivalstva 19% na žide, njihova povprečna kriminalnost je pa dosegla 31.72%, vidimo torej, da ima policija v Budimpešti z židi mnogo več opravljajočih vseh otrok, da se znašal doslej letni povpreček 3621.

Zidovska kriminalnost v Budimpešti

Ob 60 letnici podprtanjena policije v Budimpešti je izšlo obširno delo o njenem dosedanjem delu. Posebno pozornost vzbudila je v tej knjigi statistika o kriminalnosti življenja. Dočim so zakrivili židje leta 1939. v Budimpešti 16.750 prestopov in zločinov, se je njih število v naslednjem letu podvoj